

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 7 ເມສາ 2024 (04-7-2024)

ແບ່ງປັນພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ຈະຮັກສາໄວ້ສຳລັບແຕ່ເຮົາເອງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ການແບ່ງປັນ" ມີຄວາມໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງຈາກທີ່ເຄີຍເຮັດເມື່ອ 20 ປີກ່ອນ, ໃນສະໄໝນັ້ນ, "ການແບ່ງປັນສິ່ງໃດນຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນທາງກາຍກັບຄົນອື່ນ ທ່ານສາມາດແບ່ງປັນແຊນວິດ ແບ່ງປັນຂ່າວ ຫຼື ແບ່ງປັນບ່ອນນັ່ງໄດ້, ແຕ່ຕອນນີ້ການແບ່ງປັນແມ່ນເຮັດໃນແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຖ້າພວກເຮົາມີຄວາມສຸກກັບອາຫານ, ພວກເຮົາແບ່ງປັນມັນ. ຖ້າເຮົາຖ່າຍຮູບບາງກໍາມະການແບ່ງປັນ. ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາຄິດເຖິງບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເປັນຄຳຄົມ (ຫຼື ຄຳສຽດສີ), ພວກເຮົາແບ່ງປັນມັນ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງນີ້ເທິງພື້ນຖານຄວາມໄກ້ຊິດທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ແຕ່ຜ່ານສື່ສັງຄົມ, ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ທ່ານສາມາດໂຕ້ຖຽງໄດ້ວ່າການເພີ່ມຈຳນວນຢ່າງກະທັນຫັນຂອງ "ການແບ່ງປັນ" ທີ່ພວກເຮົາເປັນ "ຜູ້ແບ່ງປັນ", ທີ່ດີກວ່າ "ຜູ້ແບ່ງປັນໃນປະຈຸບັນຫຼາຍກ່ວາຈຸດໃດນຶ່ງໃນປັດຈຸບັນ. ຫ້າສິນໃຈ, ວ່າໃນແສງສະຫວ່າງຂອງການແບ່ງປັນທົ່ວໄປຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາບໍ່ສວຍໂອກາດຫຼາຍທີ່ຈະແບ່ງປັນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ແຕ່ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ. ເຮົາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງແລະພ້ອມທີ່ຈະບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບຊີວິດ, ການປະຕິບັດຮັບໃຊ້, ແລະພາຣະກິດຂອງພຣະເຢຊູ. ເຮົາເຮັດສິ່ງນີ້ ເພາະຂ່າວສານນີ້ເປັນເລື່ອງໃຫຍ່ເກີນໄປ ແລະດີເກີນໄປທີ່ຈະເກັບໄວ້ກັບຕົວພວກເຮົາເອງ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານສາມາດນຳສິ່ງຂ່າວດີແທ້ໆ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ລູກາ 24:44-45.

44. ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ນີ້ແຫຼະ, ຄືຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ບອກໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານວ່າ ບັນດາຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ເຖິງເຮົາໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊ ໃນຄຳພີຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະໃນຄຳພີເພງສັດສິນນັ້ນຈຳເປັນຈະຕ້ອງສຳເລັດ." 45. ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດົນຈົດໃຈຂອງເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ.

ພວກສາວົກຕ້ອງຕາຄ້າງດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອ. ເບິ່ງແມ່, ນັ້ນແມ່ນພຣະເຢຊູ, ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ, ແລະພຣະອົງຊົງມີຊີວິດຢູ່ແລະປົກກະຕິດີ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາຮອຍແບ້ແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຄວາມຕາຍບໍ່ໄດ້ຍືດໜຽວພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ພຣະອົງໄດ້ກັບມາ, ບໍ່ເຄີຍຕາຍອີກ. ທ່ານສາມາດຈົນຕະນາການຄຳຖາມທີ່ເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍ? ກ່ຽວກັບຊີວິດ? ກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ? ແຕ່ແທນທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍກົງ, ທຳອິດພຣະເຢຊູເປັນຫ່ວງກັບການຢາກຊ່ວຍສາວົກຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າພາດໄປຕັ້ງດົນນານ-ວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູ, ກົດບັນຍັດ, ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ນຳພາແລະຊີ້ເຖິງຂະນະນີ້. ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນຫຼາຍທີ່ພວກສາວົກຈະເຫັນສິ່ງນີ້, ແລະພວກເຮົາຈະເຫັນມັນເຊັ່ນກັນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະຄິດຜິດວ່າຄວາມຕາຍແລະການພື້ນຄືນມາຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນແຜນບາງອັນຊ້ອນໃນແຜນ ຂ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ແມ່ນແຜນ ຂ. ໝາຍຄວາມວ່າ, ພຣະເຢຊູມີແຜນນີ້ສະເລ່ຍແລ້ວ ເປັນແຜນການຂອງພຣະອົງສຳລັບພຣະເຢຊູທີ່ຈະເກີດຈາກຍິງບໍຣິສຸດ, ດຳເນີນຊີວິດທີ່ສົມບູນແບບ, ແລະຕາຍແທນຄົນບາບທັງປວງ. ມັນບໍ່ແມ່ນບາບທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜນ

ເດີມຂອງພຣະອົງຝຶດເຄືອງ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ກ້າວໄປຫາພຣະເຢຊູເປັນແຜນສໍາຮອງ. ບໍ່, ໄມ້ກາງແຂນແລະການຟື້ນຄືນ ພຣະຊົນບໍ່ແມ່ນຄວາມຄິດບາງຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າຄິດຄົ້ນຂຶ້ນມາຫຼັງຈາກແຜນການທໍາອິດຂອງພຣະອົງບໍ່ສໍາເລັດ. ນີ້ແມ່ນຂ່າວດີສໍາລັບ ພວກເຮົາ, ຂ່າວດີທີ່ສຸດແທ້ໆ. ເພາະວ່າຖ້າພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນແຜນ ຂ, ຈາກນັ້ນ ມັນຈະມີຜົນກະທົບອັນໃຫຍ່ຫຼວງກ່ຽວກັບພຣະລັກສນະ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງພິຈາລະນາວ່າເປັນຫຍັງພວກມະນຸດເຮົາຈຶ່ງຍ້າຍຈາກແຜນ ກ ໄປແຜນ ຂ. ພວກເຮົາອາດຈະເຮັດໄດ້ເພາະວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການນໍາສະເໜີຕໍ່ຂໍ້ມູນໃໝ່ກ່ຽວກັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງ. ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບສະຖານະການຫຼືບຸກຄົນຫຼື ບັນຫາ, ແລະອີງໃສ່ຂໍ້ມູນໃໝ່ນີ້, ພວກເຮົາປ່ຽນແປງທິດທາງຄວາມຄິດກ່ຽວກັບມັນຢ່າງຊັດເຈນ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຮູ້ທຸກສະພາບການ. ບໍ່ມີ ເວລາໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຫຼົງເຜີ້ຕົວ; ບໍ່ເຄີຍມີຈັກໜ້ອຍເລີຍທີ່ພຣະອົງຕົກໃຈ. ພວກເຮົາອາດຈະຍ້າຍໄປຢູ່ໃນແຜນ ຂ ເພາະວ່າພວກເຮົາ ຮຽນຮູ້ສິ່ງໃໝ່ກ່ຽວກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ, ແຮງຈູງໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຫຼືຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພວກເຮົາ. ຫົວໃຈຂອງມະນຸດເປັນສະຖານທີ່ທີ່ມີ ຄວາມສັບສົນ, ປະປົນ, ແລະບົດບັງໄປຕາມບ່ອນຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພວກເຮົາສະທ້ອນເຖິງການຕັດສິນໃຈແລະຄວາມຄິດເຫັນ ຂອງພວກເຮົາໃນອະດີດ, ພວກເຮົາເກືອບຮັບຮູ້ສຶກເມື່ອວ່າເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາປະຕິບັດສໍາລັບເຫດຜົນນຶ່ງ, ຕົວຈິງແລ້ວ ມີສິ່ງອື່ນເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນພວກເຮົາໃນເວລານັ້ນ. ບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງເອງ, ແລະພຣະອົງປະຕິບັດຕາມລັກ ສນະທີ່ສົມບູນແບບຂອງພຣະອົງເອງ. ພວກເຮົາອາດຈະຍ້າຍໄປຫາແຜນ ຂ ພຽງແຕ່ຍ້ອນວ່າແຜນ ກ ບໍ່ໄດ້ຜົນ. ພວກເຮົາຄິດວ່າ ພວກເຮົາມີຄວາມຄິດທີ່ດີ; ພວກເຮົາຄິດວ່າພວກເຮົາມີຍຸດທະສາດທີ່ດີ; ແຕ່ຍ້ອນເຫດຜົນໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊຸກຍູ້ໃຫ້ແຜນ ກ ສໍາເລັດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງເປັນແຜນແລະໝູນວຽນຕໍ່ໄປ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນ. ພຣະອົງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

2. ລູກ 24:46-47

46. ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ມີຄໍາຂຽນໄວ້ຢ່າງນີ້ ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍາຣະມານ, ແລະຊົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍໃນວັນ ຖ້ວນສາມ. 47. ແລະຈະຕ້ອງປະກາດທົ່ວທຸກປະເທດໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ຮັບການຍົກບາບໂທດ ຕັ້ງ ແຕ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປ.

ຂໍ້ທີ 44-45 ມີຄວາມສົມບູນແບບໃນທັມມະຊາດ; ພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດໃຈຂອງພວກສາວົກພາຍໃຕ້ການຍືນຢູ່ໃຕ້ຄວາມໝາຍທີ່ເກີນ ຂອບເຂດຂອງພຣະຄໍາພີຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູ, ເປັນລັກສນະຕົ້ນຕໍ, ແລະວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ໄປຫາພຣະອົງ, ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຈັດການຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງກວ້າງຂວາງນັ້ນ, ພຣະ ອົງໄດ້ຫຍັບມາສະເພາະເຈາະຈົງຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູອາດຈະຊີ້ໃຫ້ສາວົກເຖິງການເກີດຂອງພຣະອົງຈາກຍິງບໍລິສຸດ, ບ້ານ ເກີດຂອງພຣະອົງ, ຫຼືການອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງໃຈຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ເຫັນວ່າໄມ້ກາງແຂນແລະອຸບມຸງທີ່ຫວ່າງເປົ່າໄດ້ ຖືກບອກໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ສໍາເລັດເປັນຈິງ. ພຣະອົງໄດ້ເລືອກເອົາສອງແງ່ຂອງພາຣະກິດຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງພຣະອົງໃຫ້ເລັ່ງໄປທີ່ ໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ອຸບໂມງຫວ່າງເປົ່າ ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູ. ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າລັງກຽດແມ່ນວ່າແຕ່ຄົນ ໃນມື້ນີ້ພຍາຍາມແລະແຍກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຢຊູ, ຫຼືການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະເຢຊູ, ຫຼືຄໍາສອນທາງສິນທັມຂອງພຣະເຢຊູຈາກໄມ້ ກາງແຂນແລະອຸບໂມງທີ່ຫວ່າງເປົ່າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໄມ້ກາງແຂນແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນແມ່ນຈຸດທີ່ສູງທີ່ສຸດ, ການໃຫ້ເຫດຜົນ, ແລະການແຍກຕົວອອກຂອງພຣະເຢຊູ:

- ຈຸດສູງສຸດ. ຕລອດຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ພາໄປເຖິງໄມ້ກາງແຂນແລະອຸບມຸງທີ່ຫວ່າງເປົ່າ. ນີ້ແມ່ນເສັ້ນທາງຄົງທີ່ຂອງພຣະອົງ, ເປົ້າໝາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ມຸ່ງໄປຫາຢູ່ສະເລ່ຍ. ພຣະອົງຮູ້ຈັກພຣະປະລິງຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ແລະນັ້ນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຕາຍ ແລະຟື້ນຄືນຊີວິດ. ທຸກສິ່ງຢ່າງອື່ນອີກ, ຕລອດການສັ່ງສອນ ແລະ ການອັດສະຈັນທັງໝົດແມ່ນຍອດຍັງມ, ນັ້ນກໍເປັນພຽງຂັ້ນຕອນອັນ ແຂງແກ່ນໄປສູ່ຈຸດສູງສຸດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ໃນໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ, ພວກເຮົາພົບເຫັນຈຸດສູງສຸດແຫ່ງພຣະລັກສນະ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນຄໍາຕອບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສໍາລັບຄໍາຖາມທີ່ວ່າ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນ ແລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສໍາລັບພວກເຮົາ.

- ການໃຫ້ເຫດຜົນ. ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູເປັນການຍັງຢືນສຸດຍອດຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສອນແລະເຮັດ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຢຊູຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າພຣະອົງກຳລັງເວົ້າເຖິງຫຍັງມາໂດຍຕລອດ. ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ອາດຈະບໍ່ເຫັນພ້ອມກັບການກ່າວອ້າງຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບຕົວພຣະອົງເອງ, ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ, ຫຼືທັມມະຊາດຂອງໂລກຈະຕ້ອງຜິດພາດ. ນັ້ນຄືວິທີທີ່ມັນຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ; ບໍ່ມີບ່ອນລະຫວ່າງກາງ. ຄວາມຮັບຮູ້ນັ້ນອາດນຳຄວາມສຸກອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຫຼືຄວາມຍ້ານກົວອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ຍັງມີຜູ້ທີ່, ບໍ່ວ່າມີຄົນຖືກປຸກໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍຫຼືບໍ່ກໍຕາມ, ຈະບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນປະຈຸບັນເຂົາເຈົ້າອາດຈະດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງກ່ຽວກັບຄວາມດີກວ່າທາງປັນຍາຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼືເປີດໃຈ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູຄວນຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຍ້ານກົວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຫວາດກົວຫຼາຍ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າມື້ນຶ່ງ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນມື້ນີ້, ພວກເຂົາຈະພົບກັບພຣະເຢຊູອີງນີ້, ຜູ້ທີ່ຄວາມຕາຍບໍ່ສາມາດແຕະຕ້ອງໄດ້. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະສິ້ນສະເທືອນດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ, ເພາະວ່າມັນຈະແຈ້ງວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຍັງມີພວກທີ່ວາງຄວາມຫວັງໃນພຣະຄຣິດ. ສຳລັບເຂົາເຈົ້າ, ການຟື້ນຄືນຊີວິດໝາຍຄວາມວ່າມີຄວາມຍິນດີຊົ່ວນິຣັນດອນ. ພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ບໍ່ພຽງແຕ່ສາມາດຊີ້ນຳເຮົາໃນຊີວິດນີ້, ແຕ່ນຳເຮົາໄປສູ່ຄົນຕໍ່ໄປກັບພຣະເຢຊູ.
- ການແບ່ງແຍກ. ບໍ່ພຽງແຕ່ໄມ້ກາງແຂນແລະອຸບໂມງທີ່ຫວ່າງເປົ່າເປັນຈຸດສູງສຸດແລະການຍືນຍັນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູເທິງແຜ່ນດິນໂລກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຍັງຍືນຍັນທຸກສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ມາຮອດຈຸດນີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຍົກຍ້ອງຫຼາຍໆຢ່າງຕໍ່ຫຼາຍໆຄົນ. ພຣະອົງໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງວ່າເປັນຄູສອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນຜູ້ມີອຳນາດ, ແລະ ອາດຈະເປັນກະສັດໃນອະນາຄົດ. ແຕ່ມີໜ້ອຍຄົນທີ່ຈະຖືວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່. ຖ້າຫາກພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນແລະຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍ, ພຣະເຢຊູກໍເໝາະສົມກັບຄູອາຈານອື່ນໆທີ່ໂລກເຄີຍໄດ້ຮູ້ຈັກ. ແນວໃດກໍຕາມ. ຍ້ອນວ່າພຣະອົງໄດ້ເສັງຊີວິດແລະຟື້ນຄືນຊີວິດ, ພຣະອົງເປັນ "ທາງນັ້ນ", ເປັນຄວາມຈິງ. ແລະເປັນຊີວິດ. ບໍ່ມີໃຜມາຫາພຣະບິດາໄດ້ເວັ້ນເສັງແຕ່ຜ່ານທາງພຣະອົງ (ໂຢຮັນ 14:6).

ທ່ານຈະສະຫຼຸບຂໍ້ຄວາມຂອງຂ່າວປະເສີດແນວໃດ?

3. ລູກ 24:48-53

48. ຝ່າຍທ່ານທັງຫຼາຍເປັນພຍານໃນການທັງຫຼາຍນັ້ນ. 49. ແລະເບິ່ງແມ່, ອັນທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ນັ້ນ ເຮົາກໍໃຊ້ມາເທິງທ່ານທັງຫຼາຍ ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່ານຈົ່ງຄອຍຢູ່ໃນກຸງ ຈົນກວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ປະກອບດ້ວຍຮິດເດດທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ." 50. ພຣະອົງຈົ່ງຊົງພາເຂົາອອກໄປເຖິງບ້ານເບັດທາເນັງ ແລະຊົງຍົກພຣະທັດອວຍພອນເຂົາ. 51. ເມື່ອຊົງອວຍພອນຢູ່ນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກເຂົາໄປ (ແລະຊົງຖືກຮັບຂຶ້ນໄປສູ່ສວັນ). 52. ສ່ວນເຂົາ (ເມື່ອຂາບລົງນະມັສການພຣະອົງແລ້ວ) ກໍກັບໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຄວາມຍິນດີຫຼາຍ. 53 ແລະທຸກໆວັນເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ສັຣເສີນໂມທະນາພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໄດ້ຟື້ນຄືນຈາກຕາຍ, ພຣະເຢຊູຖືກຕັ້ງໄວ້ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງຕໍ່ໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສັ່ງພວກສາວິກໃນສມັຍຕົ້ນເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍໜ້າທີ່ອັນດຽວກັບທີ່ເຮົາ, ໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະເຢຊູ, ຍັງປະຕິບັດຢູ່ທຸກມື້ນີ້. ເມື່ອເຮົາຄິດຕິກຕອງເຖິງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈະປະກາດຂ່າວສານນີ້ ເຮົາຄວນຈຶ່ງຈຳບາງເຮືອງ. ໂດຍສະເພາະ, ພວກເຮົາຄວນຈຶ່ງຈຳບາງສິ່ງທີ່ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ ບໍ່ ແມ່ນ:

1. ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນຕໍ່ລອງໄດ້. ຄຳສັ່ງອັນຍາວນານທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກແມ່ນສຳນວນໃນສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ. ນີ້ຄືກັນ, ເປັນນຶ່ງໃນເຫດຜົນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດຕາຂອງສາວິກຂອງພຣະອົງ-ພຣະອົງຢາກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຂົາເຈົ້າ; ພຣະອົງກຳລັງອອກຄຳສັ່ງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນເປັນຄຳສັ່ງທີ່ຮາກຖານຢູ່ໃນສິດອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາຄວນຈະຮູ້ເຖິງທຸກວິທີທີ່ເຮົາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະພຍາຍາມແລະຕໍ່ລອງກັບພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາໄດ້ຍຶດຖືສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ, ຂອບເຂດຈຳກັດຂອງພວກເຮົາ, ກໍລະນີພິເສດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກມັນບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນ. ພວກມັນບໍ່ໄດ້ແກ້ຕົວພວກເຮົາຈາກຄຳສັ່ງນີ້ເພື່ອແບ່ງປັນຂ່າວດີ.

2. **ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ຈຳກັດ.** ນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ງລວມ. ອີງຕາມສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ພຍານຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອໄປ "ທຸກໆ ຊາດ" (ມັດທາຍ 28:19). ພວກເຮົາຄວນຈະລະມັດລະວັງວ່າພວກເຮົາບໍ່ຈຳກັດທີ່ໝາຍວ່າຖືກປ່ອຍ. ພວກເຮົາຄວນຈະລະມັດລະວັງ ວ່າພວກເຮົາບໍ່ຈຳກັດວ່າ "ຜູ້ໃດ" ນີ້. ຄືກັບໂຢນາ, ມີຄົນບາງກຸ່ມທີ່ເຮົາບໍ່ສະບາຍໃຈທີ່ຈະເວົ້ານຳ. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເປັນຄຣິສະຕຽນ, ຄຳສັ່ງທີ່ຈະເປັນພຍານຂອງພຣະເຢຊູຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມລຳອຽງທາງດ້ານການເມືອງ, ເຊື້ອຊາດ, ແລະສັງຄົມ-ເສດຖະກິດຂອງພວກເຮົາ.

3. **ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ສັບສົນ.** ພວກເຮົາຕ້ອງໄປ. ພວກເຮົາຕ້ອງແບ່ງປັນ. ແລະເຮົາຕ້ອງພາຄົນອື່ນໄປຕາມທາງທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ເມື່ອທ່ານເບິ່ງມັນແບບນັ້ນ, ມັນກໍ່ບໍ່ສັບສົນຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນເຮົາອາດຈະສົງສັຍວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບພາກສ່ວນອື່ນໆຂອງຊີວິດທີ່ພວກເຮົາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີຄວາມສັບສົນຫຼາຍເກີນໄປ, ພວກເຮົາອາດຈະມີສອງສາມເຫດຜົນ. ໃນກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມ, ການສັບສົນຂອງບັນຫາແມ່ນທາງອ້ອມທີ່ງົດງາມທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຫຍຸ້ງວຽກຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມຈິງ-ມັນເປັນເພາະວ່າເມື່ອເຮົາເວົ້າອ້ອມຮອບບາງສິ່ງຫຼາຍໂພດ, ຍິ່ງດົນເທົ່າໃດພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະເຮັດມັນ.

4. **ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນຂອງຄົນດຽວ.** ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງພວກເຮົາດ້ວຍສິດອຳນາດແລະສັ່ງພວກເຮົາໄປເຜີຍແຜ່, ແຕ່ພຣະອົງຍັງສັນຍາວ່າຈະຊົງປະທັບຢູ່ດ້ວຍຂອງພຣະອົງ. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້. ແລະ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກເຮົາເດີນໄປໃນຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ. ຂະນະທີ່ພວກເຮົາໄປ, ພວກເຮົາສາມາດໄວ້ວາງໃຈໄດ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໄປຄົນດຽວ. ພຣະເຢຊູໄປກັບພວກເຮົາ; ພຣະອົງໃຫ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການເພື່ອເປັນພຍານຂອງພຣະອົງ.

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມພ້ອມ ແລະມີອຳນາດໃນການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູແມ່ນຍິ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍທີ່ຈະຮັກສາໄວ້ສຳລັບແຕ່ເຮົາເອງ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:
ສັນຍາກັບພຣະເຢຊູ. ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະສາມາດແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ, ທ່ານຍັງຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະກາຍເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດ, ເວົ້າກັບຜູ້ນຳກຸ່ມຂອງທ່ານ.
ສັນຍາທີ່ຈະແບ່ງປັນ. ສ້າງລາຍຊື່ຄົນໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ຜູ້ທີ່ທ່ານຮູ້ວ່າບໍ່ເຊື່ອ. ຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ຈະອະທິຖານສຳລັບແຕ່ລະຄົນ, ໂດຍຊື່, ປະຈຳວັນສຳລັບອາທິດຕໍ່ໄປ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດປະຕູໂອກາດໃຫ້ທ່ານແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພຣະອົງ,
ສັນຍາທີ່ຈະອະທິຖານ. Bookmark ເວັບໄຊທ໌: imb.org/prayer. ທີ່ນີ້ທ່ານຈະພົບເຫັນຄຳຮ້ອງຂໍການອະທິຖານປະຈຳວັນຈາກທົ່ວທຸກມຸມໂລກ. ເອົາເວລາອອກຈາກຕາຕະລາງປະຈຳວັນຂອງທ່ານທີ່ຈະໄປຢ້ຽມຢາມເວັບໄຊທ໌ນີ້ເພື່ອອະທິຖານຂໍໃຫ້ປະເທດຊາດເຂົ້າມາເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA